

UN ALUMNE AMB SÍNDROME DE DOWN A L'ESCOLA

No hi ha dues persones amb síndrome de Down iguals. Cada una té les seves pròpies característiques i les seves necessitats, les seves il·lusions i els seus desenganys, les seves qualitats i els seus defectes.

El Sr. John Langdon Down va descriure el fenotip (característiques exteriors) de la síndrome a l'any 1866, però no va ser fins al 1959 que Jerome Lejeune va identificar la presència d'un cromosoma de més en el cariotip de les persones amb el síndrome.

Tal com es troba a la resta de la població, hi ha tanta varietat individual com persones tenen la síndrome, la qual cosa impossibilita generalitzar sobre pautes de desenvolupament o de personalitat.

Què és la síndrome de Down?

És un conjunt de símptomes i signes diversos que es manifesten en el desenvolupament global de la persona des que és concebuda a causa de l'excés de material genètic del cromosoma 21.

Trets comuns:

- ✓ característiques físiques: ulls esgaïats, coll curt, cabell fins i llisos
- ✓ hipotonia muscular generalitzada
- ✓ discapacitat intel·lectual
- ✓ creixença retardada i vellesa prematura

També poden presentar:

- ✓ sistema immunològic insuficient
- ✓ trastorns oftalmològics i perdues auditives
- ✓ disfunció tiroïdal
- ✓ cardiopatia congènita
- ✓ infeccions de l'aparell respiratori
- ✓ malformacions del tracte gastro-intestinal

Els alumnes amb síndrome de Down

Com tot infant, l'alumne amb síndrome de Down és en néixer una persona amb vies de desenvolupament. Al llarg de la seva existència anirà desplegant totes les seves capacitats sempre que el seu entorn faciliti els estímuls.

No és suficient la informació genètica que ha rebut dels seus pares. La maduració sola, sense l'educació no comporta el creixement sa del nen.

La síndrome de Down no posa cap barrera per l'accés al codi de la llengua. Tots poden entendre i parlar, si no tenen cap altre handicap. La discapacitat es manifesta, tot al llarg de la infància en el retard en l'aparició de les primeres paraules i de les primeres frases, en la pobresa de vocabulari i en l'articulació deficient d'alguns sons. No hi ha normes per saber quan parlarà cada nen i com ho farà.

El nivell de comprensió sempre sobrepassa el nivell de produccions verbals.

Aprenentatge en els alumnes amb Síndrome de Down

No s'educa a un trisòmic, **s'educa a un infant.**

L'alumne amb síndrome de Down assoleix algunes temes evolutius més tard.

Hi ha força interrogants de si el procés d'aprenentatge és més lent o bé és diferent.

- ✓ L'exploració de coses, per exemple sempre és més restringida a les coses del seu entorn que la dels altres nens.
- ✓ Tenen dificultats per englobar i sintetitzar.

Ara com ara el futur escolar del nen amb síndrome de Down no es pot preveure. Cal analitzar i valorar cada nen individualment, cada escola i cada curs.

Normes i formes de tractar a aquests alumnes:

- ✓ Importància de la coherència en l'educació al llarg de la seva escolaritat.
- ✓ Les manifestacions afectives que fan els adults per compensar el dèficit cognitiu són contraproductius, perquè per aquesta via l'alumne aprèn a eludir dificultats i esforços.
- ✓ No hi ha cap actitud més perjudicial per el seu desenvolupament que la sobreprotecció fonamentada en l'idea que són nens indefensos i incapaços de valer-se per ells mateixos. Això crea passivitat i dependència dels adults.
- ✓ S'han de comprendre i acceptar les seves dificultats i actuar davant de cada actitud i de cada comportament com ho fariem amb un altre nen; amb disciplina i alhora amb tolerància.
- ✓ Comprendre que no reaccioni amb massa rapidesa o que els costi més d'aprendre i no confondre-ho amb la incapacitat.

- ✓ S'ha d'ensenyar amb tenacitat i constància. És important un treball sistemàtic i rutinari, que no vol dir aburrit.
- ✓ partir de la convicció que el nen vol i pot aprendre.
- ✓ Valorar els petits progressos i els grans esforços.
- ✓ Animar-lo a descobrir i utilitzar els propis recursos.

CONCLUSIONS

- ✓ No sobreprotegir. No agafar-lo a coll, portar-lo a la seva classe, etc.
- ✓ En el pati, utilitzar les mateixes normes que pels altres nens. Les entendrà més tard i serà necessari fer-hi més emfasi, però han de ser les mateixes.
- ✓ Exigir-li l'aprenentatge i l'esforç.
- ✓ Parlar amb les persones de menjador i que segueixin la mateixa conducta.
- ✓
- ✓
- ✓